

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 60/2018
06.02.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног, адвоката Милоша Раденковића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду Кпп 135/17 од 11.08.2017. године и Вишег суда у Београду КПП 135/17, Кв 3041/17 од 12.10.2017. године, у седници већа одржаној 06.02.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Милоша Раденковића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду Кпп 135/17 од 11.08.2017. године и Вишег суда у Београду КПП 135/17, Кв 3041/17 од 12.10.2017. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Кпп 135/17 од 11.08.2017. године делимично је усвојен захтев браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Милоша Раденковића од 10.08.2017. године за накнаду трошкова кривичног поступка, за износ од 127.500,00 динара, а одбијен, као неоснован, у преосталом делу до износа потраживања од 163.500,00 динара, те је наложено рачуноводству тог суда да адвокату Милошу Раденковићу исплати досуђени износ на начин како је то одређено у изреци решења.

Решењем Вишег суда у Београду КПП 135/17, Кв 3041/17 од 12.10.2017. године одбијена је као неоснована жалба браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Милоша Раденковића изјављена против решења судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп 135/17 од 11.08.2017. године.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Милоша Раденковића, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом члана 483. став 3. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Према одредби члана 485. ЗКП када се захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, такав захтев може поднети само из разлога таксативно набројаних овом одредбом, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, у року од 30 дана од када је окривљеном достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Дакле, из цитираних одредби јасно произлази да бранилац окривљеног може поднети захтев за заштиту законитости само због повреда закона таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП учињених на штету окривљеног.

Имајући у виду да је побијаним правноснажним решењима досуђена награда браниоцу по службеној дужности, те да је бранилац окривљеног по службеној дужности захтев за заштиту законитости поднео против наведених решења у своје име и због повреда закона учињених на своју штету, на шта по закону није овлашћен у смислу цитираних законских одредби, то, по налажењу овог суда, бранилац окривљеног у конкретном случају није овлашћен за подношење захтева за заштиту законитости.

Имајући у виду напред наведено Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић